Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-937
(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter, mr. E.C. Ruinaard, mr. dr. K. Engel, leden en mr. W.H. Luk, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 18 januari 2018
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Achmea Schadeverzekering N.V., gevestigd te Apeldoorn, h.o.d.n. Interpolis, waarbij de uitvoering van de rechtsbijstand is overgedragen aan Stichting Achmea Rechtsbijstand, gevestigd te Apeldoorn, verder te noemen Uitvoerder
Datum uitspraak	: 19 november 2019
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Consument had van 2004 tot 2013 een rechtsbijstandverzekering bij Verzekeraar. In 2017 heeft Consument in verband met een geschil met de bank over een hypothecaire geldlening een beroep op de rechtsbijstandverzekering gedaan. Rechtsbijstanduitvoerder heeft het verzoek afgewezen. Naar het oordeel van de Commissie kon Consument in 2017 geen aanspraak meer maken op de in 2013 geëindigde rechtsbijstandverzekering.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met alle daarbij behorende bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van Uitvoerder;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Uitvoerder.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft van 1 september 2004 tot 1 augustus 2013 bij Verzekeraar een rechtsbijstandverzekering, waarbij de uitvoering van de rechtsbijstand op grond van de verzekeringsvoorwaarden aan Uitvoerder is overgedragen.

2.2 Consument heeft in 2006 bij [naam bank] (verder te noemen 'de Bank') een hypothecaire geldlening gekregen. In 2014 heeft, na bemiddeling door een tussenpersoon, bij de Bank een herfinanciering van de hypothecaire geldlening plaatsgevonden. Consument heeft in juli 2015 de rente van zijn hypotheek voor 10 jaar laten vastzetten.

2.3 Bij brief van 12 november 2017 heeft Consument een klacht bij de Bank ingediend. Volgens Consument had de Bank de hypothecaire geldlening in 2006, gelet op zijn inkomen, nooit mogen verstrekken. Consument is van mening dat door toedoen van de Bank een overkrediteringssituatie is ontstaan en hij heeft de Bank om een oplossing hiervoor verzocht. De Bank heeft de klacht bij brief van 23 november 2017 afgewezen.

2.4 Consument heeft vervolgens een beroep op zijn rechtsbijstandverzekering gedaan en Uitvoerder om rechtshulp in het geschil met de Bank verzocht. Bij brief van 15 januari 2018 heeft Uitvoerder het verzoek van Consument afgewezen, omdat de rechtsbijstandverzekering al in 2013 was beëindigd. Naar aanleiding van de klacht van Consument over die afwijzing, heeft Uitvoerder bij brief van 2 maart 2018 zijn standpunt gehandhaafd en Consument naar zijn huidige rechtsbijstandverzekeraar verwezen.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat Uitvoerder hem voor het geschil met de Bank alsnog rechtsbijstand verleent.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen:

- Uitvoerder heeft het verzoek om rechtsbijstand ten onrechte afgewezen door zich op het standpunt te stellen dat het geschil met de Bank pas in 2017 is ontstaan. De hypothecaire geldlening is namelijk in 2006 verstrekt en daarmee is ook het geschil in dat jaar ontstaan. Consument kon het geschil echter niet eerder melden, omdat het geschil zich pas in november 2017 manifesteerde na kennisneming van een bericht over een uitspraak van de Hoge Raad van juni 2017 over de zorgplicht van banken. De oorzaak van het probleem verandert echter niet door het moment waarop het geschil zich manifesteert.
- Consument heeft de van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden nimmer ontvangen, zodat deze niet op de gemelde kwestie van toepassing zijn. Uitvoerder heeft zijn stelling dat de verzekering alleen tijdens de looptijd dekking biedt niet nader onderbouwd.

- Consument is pas in november 2017 bekend geworden met de claim op de verzekeraar, zodat verjaring ten tijde van het melden van de kwestie op grond van artikel 7:942 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek ('BW') nog niet aan de orde was.

Verweer van Uitvoerder

3.3 Uitvoerder heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- Het door Consument gemelde geschil met de Bank is na de beëindiging van de rechtsbijstandverzekering ontstaan, namelijk in november 2017. Op dat moment was Consument niet meer bij Verzekeraar voor rechtsbijstand verzekerd. Consument had daarom ten tijde van het melden van zijn geschil geen rechtsbijstandverzekering op grond waarvan enige aanspraak op rechtshulp door Uitvoerder kan bestaan. De stelling van Consument dat hij de verzekeringsvoorwaarden niet heeft ontvangen, maakt dit niet anders. Het standpunt van Uitvoerder is namelijk niet gebaseerd op de inhoud van (niet meer geldende) verzekeringsvoorwaarden, maar enkel op het feit dat Consument ten tijde van het ontstaan van het geschil niet voor rechtsbijstand bij Verzekeraar is verzekerd.
- Voor zover het geschil van Consument wel in 2006 is ontstaan, stelt Uitvoerder zich op het standpunt dat de opeisbare vordering op de verzekeraar tot het doen van uitkering op grond van artikel 7:942 lid 1 BW is verjaard.

4. Beoordeling

4.1 In de kern gaat het in deze kwestie om de vraag of Uitvoerder het verzoek van Consument om rechtsbijstand in het geschil met de Bank terecht heeft afgewezen, omdat het geschil niet binnen de looptijd van de verzekering is ontstaan. Partijen twisten in dit kader over het moment waarop het geschil is ontstaan. Consument stelt dat het geschil in 2006 – dus tijdens de verzekeringsduur – is ontstaan, terwijl Uitvoerder van mening is dat het geschil na de beëindiging van de rechtsbijstandverzekering is ontstaan.

4.2 De Commissie overweegt op dit punt dat Consument de Bank voor het eerst in november 2017, naar aanleiding van een bericht over de zorgplicht bij banken, om een oplossing heeft verzocht. Nadat de Bank hierop afwijzend heeft gereageerd, is bij Consument kennelijk de behoefte aan rechtsbijstand ontstaan en heeft hij een beroep op de rechtsbijstandverzekering gedaan. Consument heeft overigens zelf in zijn brief van 24 juli 2018 vermeld dat het geschil zich in november 2017 heeft gemanifesteerd. Niet is gebleken dat Consument op enig moment daarvóór zijn ongenoegen al aan de Bank kenbaar had gemaakt. Naar het oordeel van de Commissie is het geschil daarom in november 2017 – en dus na de beëindiging van de rechtsbijstandverzekering - ontstaan. Dat Consument, zoals hij stelt, de kwestie pas na kennisneming van het arrest van de Hoge Raad kon melden, maakt dit niet anders.

4.3 Consument stelt verder dat de verzekeringsvoorwaarden niet op zijn zaak van toepassing zijn en dat Uitvoerder onvoldoende heeft onderbouwd dat een verzekerde alleen tijdens de looptijd van de verzekering aanspraak op rechtsbijstand kan maken. De Commissie overweegt op dit punt dat de verzekering op grond van artikel 7:925 BW een overeenkomst is waarbij de ene partij, de verzekeraar, zich tegenover het genot van premie jegens haar wederpartij, de verzekeringnemer, verbindt tot het doen van een of meer uitkeringen, en bij het sluiten van de overeenkomst voor partijen geen zekerheid bestaat dat, wanneer of tot welk bedrag enige uitkering moet worden gedaan, of ook hoe lang de overeengekomen premiebetaling zal duren. Uit deze definitie volgt onder meer dat de verzekeringsovereenkomst een wederkerige karakter heeft, in die zin dat de verzekeraar zich verbindt tot een of meerdere uitkeringen, waaronder ook wordt begrepen een prestatie anders dan in geld (artikel 7:926 lid 1 BW), en dat de verzekerde daartegenover premie moet voldoen. Vast staat dat de rechtsbijstand-verzekering van Consument op 1 augustus 2013 is geëindigd. Dit brengt mee dat Consument na de einddatum van de verzekering geen premie is verschuldigd en dat Verzekeraar geen verplichting meer had om via Uitvoerder rechtsbijstand te verlenen. Dat de rechtsbijstand-verzekering na haar einde toch nog dekking bood (uitlooprisico) is gesteld noch gebleken. In november 2017 kon Consument dan ook geen aanspraak meer maken op de in 2013 geëindigde rechtsbijstandverzekering.

4.4 Het hiervoor overwogene leidt de Commissie tot het oordeel dat Uitvoerder het verzoek van Consument om rechtsbijstand in het geschil met de Bank terecht heeft afgewezen. De klacht van Consument is ongegrond en zijn vordering zal worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.